

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Horologium Spirituale Scholasticorum Societatis Jesu

Dirckinck, Johann

[Osnabrugi, 1696

II. Pro Novitiis Societatis Jesu.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55025)

INSTRUCTIO II.

Pro Novitiis Societatis.

Probatio in Societate triplex est. 1ma. Si strictè accipiatur, ut interpretatus est P. Claudius Aquaviva Anno 1584. durat usq³ ad menstrua exercitia, nos autem hic accipimus latè, prout prima etiam exercitia complectitur. 2da. Usq³ ad vota simplicia. 3^{tia}. Absolutis studiis, in domo ter-
tia probationis, tanquam in schola affe-
ctuum instaurandorum completur.

S. I.

Documenta pro Novitiis in prima probatione versantibus.

Documentum I. Novitius Domum Tirocinij ingressus Reçtori suo totum se cum magna humilitate & resignatione regendum permittat, tanquam Filius dilectus Patri. Sic P. Balthasar Alvarez Novitius penitus se tradebat P. Bustamantio Informatori suo, instar ferri è camino extracti & fabri arbitrio relictì, ut ipsum flecteret & pro sua voluntate poliret, donec cordi evangelicæ perfectionis forma imprimeretur. c. 1. vitæ. A 4 Do-

Documentum II. Accuratè legat & expendat Examen, diploma Julii III. Summarium Constitutionum & Regulas communes, quæ in prima probatione legenda & consideranda communicari solent.

Documentum III. Ad initium det operam, ut bene addiscat, & percipiat modum meditandi: Instructorémque demissè roget ut doceat: nam inde pendet primorum exercitiorum fructus, imò vitæ totius profectûs & in Societate perseverantia. Inter motiva & incitamenta ad meditandum primo loco annotaverat Joaões Bergmannus: *Si bene facio orationem meam, non erit ullum periculum amittendæ vocationis meæ: omnis enim apostasia à Societate, hinc sumit initium.*

Documentum IV. Exomologesin de tota vitâ, sincerè, exactè, integrèq; perficiat, omniaque peccata sua ita expiet, tanquam paulò post moriturus. Erit hoc fundamentum tranquillitatis conscientia in omni vita secutura. Eo autem præstito, anxietates & scrupulos seponat, sequens consilium Gersonis p. 3. de remed. Pusill. *Si semel conscientia diligenter excussa,*
cum

cum dolore debito, Sacerdoti idoneo confessus es, animo nihil celandi, & sic absolutus es, securè apud te statue, rite te expiatum, omnèmq; scrupulum & metum depelle; nisi aliquid perspicuè occurrat, quod certò memineris te non dixisse.

Documentum V. Consideratâ peccatorum suorum multitudine & enormitate, generosè se resolvat ad ferenda omnia, quæ in Societate molesta, difficiliâq; evenire poterunt; ut pro peccatis commissis Deo satisfaciat, cogitètque omnia hæc esse leviora, promeritis toties Inferni & purgatorii acerbissimis cruciatibus & tormentis.

Documentum VI. Agnito fine creationis suæ, efficaciter se resolvat, ad fugienda omnia, quæ finem illum & perfectionem impediunt; cujusmodi sunt, peccata & imperfectiones. Et è contrà animet se ad omnia, quæ finem hunc adjuvant, ut sunt observatio regularum, frequentatio mortificationum, studium orationis, meditationis, examinis, denique indifferentia ad omne Dei & Superioris beneplacitum.

Documentum VII. Perspecto fine Societatis & vocationis suę, ex meditatione de regno Christi, ac duobus vexillis (in quo S. Patri nostro tota Societatis idea ac structura à Deo demonstrata est) resolvat se ad strenuè sequenda vestigia Jesu Ducis sui, in paupertate, castitate, obedientia, & omni sanctitate: item in humiliatione, confusione sui & adversorum tolerantia, desiderando strenui militis & Socii Jesu partes explere; instar B. Stanislai è Novitiatu Parenti malè contento sic scribentis: *Indignum me judico, qui propter Dei amorem, quidquam acerbi feram: si tamen Christus Jesus tam multa pro nobis passus, pro sua clementia tanto munere me dignaretur, haud optatius quidquam ac beatius posset in hac vita evenire.* p. 2. vitę. c. 1.

Documentum VIII. Cùm probè noverit, & fortè experiri jam cœperit, Demoni tentationes, in statu religioso non emanaturas 1. & præsertim circa vocationem, 2. Circa affectus carnales erga peccata sæculi, vel erga personas inordinatè amatas. 3. Circa tepiditatem & somnolentiam in occupationibus ordinariis perficiendis.

4. Circa occultationem peccatorum, vel tentationum periculofarum tum propriarum, tum alienarum; integram conscientię suę rationem Instructori suo reddat, firmiterq; decernat semper gerere conscientiam eidem apertam & perspectam, ut securius in via Domini, contra Sathanę machinationes dirigatur.

Documentum IX. Accessurus ad convivium aliorum, quos se meliores esse conspicit, statuatur neminem liberiore agendi modo aut regularum violatione offendere; aut moribus asperis scandalum præbere. Hęc si constanter præstiterit, majoris indies in virtute profectus, aliorumque Dei donorum capax reddetur: nam ut ait S. Basilius Reg. 58. c. 4. in Moral. *Qui grato animo in donis, quæ à Deo primum accepit, studiosius seipsum exercuerit, ad laudem Dei; is idoneus efficitur, cui alia præterea adjiciantur.*

S. II.

Documenta pro Tironibus, in probatione secundâ degentibus.

D*ocumentum I.* Odium & horrorem peccati cujusvis, (ut in primâ proba-
tio-

tionem, ex confessione generali & exercitiis spiritûs cœpit) summum concipiat & foveat: ita ut nulla res creata sit à qua magis abhorreat, atq; à quavis etiam minimâ Dei offensâ, præsertim deliberatâ: imò consideratâ peccati gravitate, foeditate ac damnis, malit cum S Anselmo in infernû detrudi, quàm vel unico veniali peccato deliberato, Majestatem divinam offendere. Hoc documentum è primâ Exercitiorum hebdomade desumitur.

Atq; hæc est prima radix & causa cur plures vix absoluto Tirocinio, quamprimum aliis Collegis se adjunxerunt, liberè regulas transgredi, & peccata venialia committere incipiant: quia non extulerunt è Novitiatu veram & practicam cognitionem foeditatis & gravitatis peccati, & quod inde sequitur odium & horrorem illius: qui est fundamentum (post fidem) non solùm statûs religiosi, sed etiam sæcularis. *In ruinam prona sunt, que sine fundamento crevère*, ait rectè Seneca L. de ira c. 16.

E contrario, qui sanctum hoc odium & peccati horrorem è Tirocinio extulère,

vitam perfectè instituunt, regularum omnium observationi intendunt, mirificè in virtute proficiunt, Superioribus exactè obediunt, cum omnibus in pace & cum ædificatione degunt.

Documentum II. Hoc igitur odio armatus operam det, ut nunquam deliberatè peccatum veniale admittat, & indeliberatè rarò. Exemplo P. Bernardi Colnagò qui in Tirocinio, angelicas mentes animi nitore imitandi cupidus, in id omnes nervos, virèsq; contendebat, ne vel levioris noxæ labeculam sciens incurreret, aut legem quantulamcùnq; prudens violaret. L. 1. vitæ c. 4. Quò anima purior est, eò dona majora cœlitus percipit.

Documentum III. In quavis exomologesi hebdomadaria, peccatum quodpiam seligat paulò gravius vel periculosius, quod cum gratia divina, hebdomade proximâ cavere omni studio statuatur. Mirificè id ad animæ nitorem conducit.

Documentum IV. Etiam pœnas, vite sæcularis peccatis contractas abolere statuatur: atque ut pro iis justitiæ divinæ satisfaciat, ac pœnas purgatorii evadat, ordinarias

rias carnis afflictiones ac mortificationes suas Deo offerat, omnia tamen secundum Superioris voluntatem exemplo B. Stanislai, qui quidquid horum in singulis notabat, explere cupiebat universa: sed omnia sanctâ obedientiâ, tanquam fidei caractere, temperabat. p. 2. vite. c. 3.

Documentum V. Omnes tentationes molestas & frequentes, omnes animi perturbationes, & si quæ acciderint ab aliquo consilia mala & exempla, absq; omni personarum respectu Superiori suo mox aperiat. Sic Dæmonis pedicas evadet. Atque hæc primæ Exercitiorum hebdomadi respondent, ejusque finem respiciunt.

Documentum VI. Acquirat ardens perfectionis desiderium, conando omnia & singula Novitiatus opera cum fervore & diligentia obire, & sine supernaturali ad Deum referre. Ad hunc finem exercitia hebdomadis secundæ & proposita in meditationibus Christi exempla conducunt. Concipiat proinde ideam, ac similitudinem actionum, verborum, & cogitationum Filii Dei, quam imitando exprimat. Et hoc certum indubitatumque teneat, ab
hoc

hoc Tirocinii fervore ac modo, omnis vitæ reliquæ cursum pendere. *Attendite*, agebat P. Balthasar Alvarez Novitiis suis, *quomodo nunc in via spirituali progrediamini: nam de lege ordinaria, quo passu, tempore probationis & tirocinii vestri progredimini, eodem reliquo vita tempore pergetis. Si nunc tepidi fueritis, & in profectu vestro spirituali desides; tales semper & immortificati manebitis: si autem nunc magno spiritûs fervore incedatis, assuescitis ad bene eodem modo progrediendum.* In vita cap. 1. *Experientia & Spiritûs S. oraculum id comprobatur: Adolescens juxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea.* Proverb. 22.

Documentum VII. Caveat tamē sibi Novitius ab indiscreto labore. 1. Corporis, ne gravioribus oneribus, ferendis aut pœnitentiis nimis corpori nocumentū afferat. 2, In laboribus mentis vitet, ne affectibus continuis, aut meditationibus indiscretè intensis, aut scriptionibus nimis diuturnis pectus fatiget, aut caput lædat. Atque ita majora bona impediatur, cum damno anime, corporis, & Societatis.

Documentum VIII. Acquirere, cum gratia divina, studeat Tironibus necessarium amorem crucis, hoc est, omnium rerum adversarum, præsertim quibus propria existimatio & honor impetitur. Hic amor ex meditationibus de passione ac morte Domini hauritur, & vivâ peccatorum cognitione, quibus omnia aspera & opprobria debentur, fovetur. Et quando ardens est perfectionis desiderium, ardens quoq; amor & desiderium crucis respondet. Atque hæc causa tertia, ob quam multi finito Tirocinio turbantur, si vel accusentur, vel ob defectus puniantur, vel ad scholas aut gradum altiorem non promoveantur; eò quod non sint fundati in amore crucis. Quapropter Novitius bene se in eo fundet, alioquin vitam inquietam ducet, Superioribus molestiam pariet, aut in Societate non perdurabit. Hoc punctum tertiæ hebdomadis exercitiis respondet.

Documentum IX. Eum in finem, strenuè Novitius se in operibus humilibus & confusionem adferentibus Tirocinii tempore exerceat, motus exemplo Christi,
&

& omnium propè Sanctorum, præcipuè nostrorum B. Aloysii, Bergmanni, aliorumque ferventiorum: qui defectus suos manifestando, ostiatim mendicando, reprehensiones libenter & avidè subeundo, aliisque modis mundum & honorem proprium calcabant.

Documentum X. Allaboret obtinere Tironibus necessariam, perfectam resignationem, & renunciationem propriæ voluntatis, ac rerum omnium. Hoc exigit, juxta doctrinam S. Patris nostri, amor erga Deum, situs in mutua facultatum & rerum, & operum, & boni cujusq; communicatione. Conetur itaq; vitæ suæ spiritualis initio, eò perfectionis pertingere, ut nihil unquam proprio arbitrio eligat aut desideret quoad occupationem, habitationem, gradum, & quidquid totâ vitâ accedere potest: sed omnia ista Deo ex amore donet, ut is pro beneplacito suo omnia ordinet ac disponat.

Hæc radix erit magna tranquillitatis & pacis, quemadmodum contrarium, scaturigo erit omnis amaritudinis, inquietudinis ac perturbationis.

Atq; istud quartæ Exercitiorum hebdomadi practice respondet.

Documentum XI, Superiores suos, tanquam Christum Dominum, cujus locum tenent, omni amore & reverentiâ prosequatur: Patres verò reliquos ac Fratres, tanquam charos Christi Domini Discipulos, & tanquam pupillam oculorum ejus tractet. Ac proinde ab illorum moribus externis, internisq; intentionibus censurandis totâ vitâ abstineat; omnia quantum licet, excuset, omnia in partem benigniorem interpretetur. Si verò illis charitatis obsequium exhibere valeat, nunquam neget, si absq; violatione ullius regulæ & perfectionis liceat.

Documentum XII. Cum nullo Novitiatus tempore, etiam cæteris devotiore, particularem amicitiam aut familiaritatem ineat: sed omnes amore sancto, tanquam unius Matris fideles Filios amplectatur. Quamvis libentiùs & frequentiùs, tempore ab obedientiâ præscripto, conversari cum iis liceat, quos regularum observacioni & perfectioni magis addictos notaverit.

in probatione secunda degentibus. 37

Documentum XIII. Curam minimorum magnam gerat, imitans P. Nicolaum Lancicium, de quo c. 4. vitæ m. s. refertur: Curam minimorum nunquam intermisit; jam tum in Novitiatu initium fecit minimorum fugiendorum & faciendorum: & hanc frequenter in ore habebat sententiam: *Nihil parvum putandum, quod summa aestimet Majestas: nihil leve, quod summa reprobet Sanctitas.*

Documentum XIV. Summopere sibi commendatam habeat regulam de silentio; neq; eam violet. Prædictus P. Lancicius, Patri Casimiro Wijuck Kojalowicz Theologiæ Doctori & vitæ ejus postmodum Scriptori, sæpius disertè confirmavit, se toto Tirocinii biennio, nunquam silentii legem violasse. Sic quoq; B. Aloysius hujus Legis ad aliorum admirationem observans, crebrò illud à S. Jacobo prolatum usurpabat: *Si quis putat se religiosum esse, non refrænans linguam suam, hujus vana est religio.*

Documentum XV. Semper, semper, semper, dum loquendi facultas est, sermones instituat de rebus spiritualibus: exemplo

plo Bergmanni, Lancicii, B. Aloyfii qui nunquam non de Deo loquebatur L. 2. vitæ. c. 1.

Documentum XVI. Omnes cogitationes fiduciam erga Deum minuentes, ac pusillanimitate aut tristitiâ cor constringentes, tanquam blasphemias, rejiciat; E contra cogitationes animum erigentes, & lætitiâ in obsequio Dei ac spem erga Deum augentes, foveat. Imitari conetur B. Stanislaum semper mirè hilarem & suavem decenti atq; amabili vultu: & Joannem Bergmannum, tantam semper oris hilaritatem præferentem, ut eum aliqui S. Hilarium aut S. Lætum facetè appellarint. pag 24. vitæ.

Documentum XVII. Discat discrimen inter devotionem substantialem; ut illam seâctetur, & accidentalem; ut si quando detur, uti noverit, ad profectum, & gratiarum actionem, sed non inordinatè affectet. Devotio itaq; vera, solida & substantialis ex doctrina D. Thomæ, nihil est aliud quàm voluntas quædam promptè tradendi se iis, quæ pertinent ad Dei obsequium; quâ seipsum dicat & offert ad eadem valde

jucundè expeditèque præstanda, absque repugnantia, tædio, vel tristitia ipsius voluntatis, ad eum modum, quo Israëlitaë Exodi 35. *Obtulerunt mente promptissima atq; devotâ primitias Domino.* Ita ut cum Davide dicere liceat *Paratum cor meum DEUS.* psal. 56. Scilicet paratum ad amplectendum quidquid tibi placet, paratum ad detestandum quidquid displicet: ad offerendum quidquid petieris, ad sufferendum laborem quemvis quem mihi miseris vel immiseris.

Devotio verò accidentalis seu sensibilibis est quasi emplastrum aliquod & lenimen, muniménque contra repugnantiam carnis & impedimenta devotionis substantialis. Divina enim Bonitas disponit nonnunquam, ut devotio ista ita in supericri animæ parte crescat & exuberet, ut etiam ad partem inferiorem, totúmque corpus derivetur; ita ut *cor & caro exultent in Deum vivum* psal 83. Atq; hæc devotio velut ignis in corde æstuans, carnis tædia, repugnantiasq; consumit, eámque spiritui conformem reddit: & quamdiu durat, lætitiâ, solatio, ac teneritudine replet, & quo-

quodammodo felicitati statûs innocentiae restituit, tribuens appetitui sensum & carni magnam promptitudinem ac lætiam ad omne id, quod Deo placet juxta dictamen, directionemq; spiritûs.

Documentum XVIII. Maximi æstimet gratiam vocationis ad Societatem, tanquã pignus certum æternę prædestinationis ad cœlestem gloriam, ac pro hoc inæstimabili favore indies cordiales Deo gratias agat, in meditatione, sacro, examine. B. Stanislaus de cœlesti religiosæ vocationis dono, nunquam fermè sine magnificentia præclara verborum & uberrimis lacrymis loquebatur: P. Franciscus de Corduba vir claro loco natus, tanti faciebat, se esse religiosum Societatis, ut diceret paratum se esse jurare, nolle se vestem suam religiosam commutare cum purpura Cardinaliũ, & tiarâ Pontificis. Similes sensus habebant P. Pettus Ribadeneira, P. Mauritius de Büren & innumeri alii, ut in vitis eorum recensetur.

§. III.

*De amore & observatione regularum
in Tirocinio Novitiis bene in-
culcanda.*

MAximi momenti est, ut Societatis nostræ Novitii singularem Regularum nostrarum amorem & æstimationem cordi suo imprimant; unde alacritas & fervor oriatur omnes quàm exactissimè totâ deinde vitâ observandi. Pro quo

Notandum I. Regulas nostras per se præcisè non obligare ad peccatum ullum, ut declaravit ipse Legislatoꝝ noster S. Ignatius p. 6. Const. c. 5. Posse tamen peccatum inducere variis modis. *1. ma.* Ratione voti. 2. Ratione peculiaris promissionis ut Reg. 9. & 40. Summarii. 3. Ratione scandalis, si regulæ violentur coram aliis, licet illi revera non pervertantur. 4. Ratione alicujus virtutis, v. g. modestiæ & ædificationis, quam Religiosus maximè Societatis, præbere tenetur. 5. Ratione notabilis læsionis disciplinæ religiosæ. 6. Ratione negligentia, præsertim in rebus cultûs divini, si oscitanter & perfunctoriè obeantur vel

ex

ex acedia omittantur v.g. meditationes & examina. 7. Ratione contemptus regulæ, vel ipsius Superioris.

Notandum II. Etiam si regulæ absque ullo peccato violari possent, & absq; metu poenæ, generosum tamen Societatis Filium easdem transgredi non debere ex amore vocationis, virtutis, perfectionis & gratitudinis ob vocationem. Hæc enim est lex interna quam Spiritus Sanctus cordibus imprimere solet, ut ait S. Pater noster & hæc charitatis lex ab initio Novitiorum cordibus imprimenda est. *Ad quod sequentia motiva, si crebrò perpendantur, juvare poterunt.*

I. Regula Societatis nostræ, quid sunt aliud, quàm vitæ spiritualis documenta, & veluti axiomata, ex Christi exemplis ac dictis expressa? Quid sunt nisi dictamina quædam æternæ Dei voluntatis & Sapientiæ, in mentis divinæ idea primùm descripta, deinde in Christo velut prototypo exemplari proposita, & exinde per Fundatorem nostrum luce Spiritûs sancti perfusum excerpta, nobisq; ad hanc religionem vocatis, tanquam absolutissimum perfe-
ctio.

tionis exemplar exhibita, ut per ea utrúmque hoc exemplar meliùs animo concipiamus & ei nos conformemus? Quantũ itaq; à regulis recedis, tantum ab his exemplaribus, & perfectionis semitâ deflectis, firmúlq; à gradu gratiæ & gloriæ, in prædestinationis tuæ serie coordinatæ, & in consilio divino ab æterno aliàs dispositæ excidis.

II. Regula nostræ à S. Patre nostro, non absque afflatu, & instinctu Spiritûs divini conscriptæ sunt. Suadet hoc 1. Oraculum Gregorii XV. & Pauli V. Pontificum eas approbantium, & Institutum Societatis esse à Spiritu Sancto aspirante attestantium. 2. Suadet id eximia S. Ignatii regularum ex Constitutionibus desumptarum Conditoris Sanctitas. 3. Idem suadent circumstantiæ tot precum, considerationum, sacrificiorum & lacrymarum S. P. N. Cum de solis modestiæ regulis Ministro in earum promulgatione negligenti, contestatus sit, se antequam eas conscriberet, septies & amplius Domino orationes & lacrymas fudisse. 4. Quia S. Fundatori Constitutiones scribenti, per singulos

C

los

los dies Divina Bonitas tot lumina, raptus, revelationes & visiones communicavit, ab ipso S. Patre propriâ manu in libellum relata, quem se vidisse testatur P. Hieronymus Platus Lib. 1. de bono statûs relig. c. 25. Quantum igitur ab his regulis, tantum à Spiritus S. inspiratione & instinctu declinas, & S. Ignatii Patris tui preces ac lacrymas flocci pendis.

III. Regula 1. Seps & sepimentum est, teste Euthymio & Theophylacto in c. 21. Matth. quo Christus Societatem suam per S. Ignatium, veluti vineam circumvallavit. Sepem circumdedit ei. Matth. 21. ut velut hortum floridum à feris noxiis præservaret. Qui autem dissipat sepem, mordebit eum coluber Eccli 10. 2. Regula est firmum antemurale. Urbs fortitudinis nostra, Sion (Societas) Salvator. Murus ponetur in eâ (præceptorum) & antemurale (regularum) Hoc antemurale si illæsum custodieris, longissimè à transgressione mandatorum aberis. 3. Regulae sunt instrumenta virtutum, teste S. Basilio & S. Bernardo, sunt velut lineale, ad quod actionum bonarum lineas, absq; curvitate rectè ad

ad centrum, seu Deum ducimus. Sunt amussis, secundum quam ædificium spirituale ritè ordinamus & solidè construimus. Sunt denique scala, quæ religiosum ad perfectionis & culmen & cœlum ducit. S. Romualdus scalam in cœlum pertingentem vidit, in qua homines in veste candida ascendebant & descendebant veluti in scala Jacob Angeli.

Quare, ô Tiro Religiose, si non vis ex alto labi in sterquilinum, è religione in mundum, è cœlo in orcum, assuesce hanc scalam conscendere, & securus eris. Imprime cordi tuo amorem & æstimationem magnam regulæ. *Audi, Fili mi, disciplinam, Patris tui (S. Ignatii) & ne demittas legem Matris tuæ (S. Societatis) ut addatur gratia capiti tuo.* Proverb. 1. Sequere eam, & in pace vives. *Quicumq; hanc regulam secuti fuerint, pax super illos & misericordia.* Gal. 6. *Pax cum Deo, cum Superioribus, cum domesticis, cum externis, cum teipso. Et misericordia. Scilicet vita animæ & gratia.*

§. IV.

Signa certa profectus Novitiorum in Spiritu.

SI Novitius de suo in spiritu & perfectione progressu ambigat: sequentia signa perpendat, & omne dubium facile dissolvat: proficit enim Novitius

I. Si status religiosus, ad quem à Deo vocatus est, indies illi magis, magisque placeat.

II. Si indies crescat affectus ad res omnes Ordinis: Non enim omnibus, quibus placet ordo, res omnes Ordinis arrident.

III. Si indies magis, magisque peccatorum numerum imminuat.

IV. Si affectus ad Consanguineos, & Amicos mundanos decrescat.

V. Si minus humiliactiones sentiat.

VI. Si magis, quam antè, ad orationem afficiatur.

VII. Si diligentius quam ante, opera ordinaria perficiat.

VIII. Si adversa, præsertim bonam existimationem lædentia, pati exoptet.

S. V.

Delineatio boni Novitii & signa prognostica secutura vita bene religiosa.

NOVITIUS Societatis bonus, ac postea evasurus bonus ejusdem Religiosus, his signis dignoscitur.

1. Nunquam peccatum veniale cum plena deliberatione committit.
2. Nihil occultat, nec occultum vult Superioribus.
3. Non ægrè fert manifestationem defectuum suorum.
4. Pœnitentias etiam ob defectus inculpabiles, libenter admittit.
5. In omnes se vincendi, mortificandiq; occasiones inquirat.
6. Semper loquitur de rebus, ore religioso dignis.
7. In exterioribus ita est compositus, ut prudens censor vix inveniat, quod reprehendat.
8. Avidiùs libros spirituales legit, qui

piè inflammant affectum, quàm qui curiose pascant intellectum.

9. Cum nullo amicitiam particularem in carne & sanguine fundatam foveat.

10. Amori proprio repugnat in omnibus, contrarium agendo, cum venia Superioris.

11. Voluntarium in oratione, lectione, cæterisque spiritualibus tædium eliminat.

12. Non metitur bonum meditationis fructum ex consolationibus; sed ex amore virtutis & fuga imperfectionum.

13. Magno ardet perfectionis & sanctitatis desiderio, non ob utilitatem propriam, sed ob gustum divinum.

14. Minimam minimarum regularum transgressionem fugit, nihil parvi æstimans, quod ad perfectionem conducit.

15. Optat frequentissimè colloqui cum Magistro suo & dirigi 1. Ad cavenda & minuenda peccata ac imperfectiones. 2. Ad consequendas virtutes. 3. Ad perficiendas indes magis, magisque actiones internas & externas.

16. Inter duo bona, quod perfectius est, eligere studet.

17. Nihil in particulari, occupationum, officiorum & locorum eligit, ad omnia resignatus.

18. Semper se lætum ac hilarem, nunquam terribilem exhibet aut morosum.

19. De nulla re facile scandalizatur, omnia bene interpretatur, noxia tamen vel communitati, vel delinquenti, vel alteri, manifestare non omittit.

20. Denique ita bene fundatus exit è Novitiatu ad alia Societatis domicilia; id est, cum tanto odio omnis peccati & imperfectionis, cum tanto amore virtutis & perfectionis, ut etiam absque teste & censore non minùs religiosè, perfectè & circumspèctè vivat, atque si versaretur in oculis Superioris, quem maxime reveretur. Et tales pro Indiis & Japonia Socios mitti optabat Indiarum Apostolus S. Xaverius: qui scilicet securè, etiam absque socio, ubique degerent.

Ne longior sim finio, cum adhortatione: *hac fac & vives*: vives, inquam, in So-

50 *Signa prognostica vitæ in religione secut.*
cietate jucundè, integrè, perfectè, sanctè:
ut Jesu imitorem & Socium decet: tan-
tùm generosè incipe: nam dimidium fa-
cti, qui bene cœpit, habet. *Si incipis, mo-*
net D. Bernardus L. 5. ad Fratres de monte:
incipere perfectè, nam si perfectè incipis, citò
ad perfectionis culmen pervenies. Et Ange-
lorum instar per scalam Jacob & virtutum
omniū gradus ad apicem & Deum ascen-
des. Quod si verò principia hæc neglexe-
ris: crede mihi, nunquam totâ vitâ in se-
quente, fervorem Jesu socio dignum de-
monstrabis. Ut enim lumine nature agno-
vit Aristoteles. Polit. c. 1. *Impossibile est,*
ex primo errore in principio commisso, non
pervenire ad extremum mali.

ut.
dè:
tan-
m fa-
mo-
onte:
citò
nge-
tum
cen-
exe-
in se-
m de-
gno-
ic est,
o, non

Vera effigies
B. ALOYSII GONZAGÆ,
ex Marchionibus Castilionis
Religiosi Societatis Jesu
anno Domini 1591, ætatis 23.
XXI Junij in Coll^o Rom^o defuncti,
à Paulo P.P.V Beatificati,
ad vivum Castilione expressa.

Henricus Cause' sculpsit

IN.